

Η Ψηλάφηση του Θωμά: Μαρτυρία και Βίωμα (Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom (†))

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Σήμερα τιμάμε τον Απόστολο Θωμά. Πολλοί συχνά τον θυμόμαστε μοναχά σαν τον άπιστο Θωμά· στην πραγματικότητα είναι εκείνος που αμφέβαλλε για τα νέα που του μετέφεραν οι υπόλοιποι Απόστολοι όταν του είπαν : Ο

Χριστός αναστήθηκε! Τον είδαμε ζωντανό!

Αλλά δεν είναι εκείνος που αμφέβαλλε σ' όλη τη ζωή του η που παρέμεινε άπιστος στο μυστήριο της Θεικής αποκάλυψης του Κυρίου. Πρέπει να θυμηθούμε ότι όταν οι Απόστολοι και ο Κύριος έμαθαν ότι αρρώστησε ο Λάζαρος, ο Κύριος τους είπε: Ας επιστρέψουμε στα Ιεροσόλυμα. Στα λόγια του Κυρίου οι άλλοι Απόστολοι απάντησαν: Αλλά οι Ιουδαίοι θέλουν να σε σκοτώσουν εκεί, γιατί θα πρέπει να επιστρέψουμε; Μονάχα ο Απόστολος Θωμάς απάντησε: Ας Τον ακολουθήσουμε και ας πεθάνουμε μαζί μ' Εκείνον. Ήταν προετοιμασμένος όχι μόνο να είναι στα λόγια μαθητής Του, όχι μόνο να Τον ακολουθήσει όπως ένας μαθητής ακολουθεί τον δάσκαλό του, αλλά να πεθάνει μαζί Του, όπως ένας άνθρωπος που αποφασίζει να πεθάνει με τον φίλο του και εάν χρειαστεί χάριν του φίλου του. Ας θυμηθούμε λοιπόν το μεγαλείο της ψυχής του, την πίστη και την ακεραιότητα του χαρακτήρα του.

Τι συνέβη όμως όταν μετά την Ανάσταση του Χριστού οι Απόστολοι ανήγγειλαν σ' αυτόν που μονάχα αυτός δεν είχε δει τον Κύριο, ότι αντίκρισαν πραγματικά τον αναστάντα Χριστό; Γιατί δεν πίστεψε τα λόγια τους; Γιατί αμφέβαλλε; Γιατί είπε ότι χρειαζόταν αποδείξεις, απτές αποδείξεις; Επειδή όταν τους αντίκρισε τους είδε χαρούμενους με ο,τι είδαν, ήταν χαρούμενοι που ο Χριστός δεν ήταν πιά νεκρός, που ήταν ζωντανός, χαρούμενοι για την νίκη που είχε κερδηθεί. Και όμως παρατηρώντας τους δεν είδε σε αυτούς καμία αλλαγή. Ήταν οι ίδιοι, μόνο που ήταν γεμάτοι από χαρά αντί για φόβο. Και ο Θωμάς τους είπε : Μόνο εάν Τον δω, μόνο εάν γίνω μάρτυρας της Αναστάσεως θα μπορέσω να πιστέψω.

Δεν είναι το ίδιο που μπορεί να μας πεί κάποιος που μας συναντά;

Πριν λίγες ημέρες ομολογήσαμε με πάθος, με ειλικρίνεια και με πίστη την Ανάσταση του Κυρίου και το πιστεύουμε με όλο μας το είναι· και όμως, όταν μας συναντούν οι άνθρωποι στο σπίτι, στον δρόμο, στον χώρο της εργασίας μας, μας βλέπουν και αναρωτιούνται: Ποιοί είναι αυτοί οι άνθρωποι, τι τους συνέβη;

Οι Απόστολοι είχαν δει τον αναστάντα Κύριο, αλλά η Ανάσταση δεν ήτανε γι' αυτούς βίωμα, δεν σήμαινε γι' αυτούς το πέρασμα από τον θάνατο στην αιώνια ζωή. Το ίδιο συμβαίνει και σε μας· εάν εξαιρέσουμε τους αγίους, που όταν τους συναντάει κάποιος αντιλαμβάνεται ότι το μήνυμα που φέρουν είναι αληθινό.

Τι υπάρχει στο δικό μας μήνυμα που δεν ακούγεται; Επειδή μιλάμε αλλά δεν είμαστε αυτό που πρέπει να είμαστε. Θα έπρεπε να διαφέρουμε τόσο από τους ανθρώπους που δεν έχουν νοιώσει την εμπειρία του ζωντανού, αναστημένου Χριστού, που μοιράστηκε με μας τη ζωή Του, που μας έστειλε το Άγιο Πνεύμα, όπως, σύμφωνα με τα λόγια του C. S. Lewis, διαφέρει ένα άγαλμα από έναν άνθρωπο. Ένα άγαλμα μπορεί να είναι μεγαλοπρεπές, λαμπρό, αλλά είναι πέτρα. Ένας άνθρωπος μπορεί να μας συγκινεί λιγότερο εξωτερικά, είναι όμως ζωντανός, είναι μία μαρτυρία ζωής.

Ας εξετάσουμε τους εαυτούς μας και ας αναρωτηθούμε σε ποια κατάσταση βρισκόμαστε, γιατί οι άνθρωποι που συναντάμε δεν καταλαβαίνουν ότι αποτελούμε μέλη του σώματος του αναστημένου Κυρίου και ναοί του Αγίου Πνεύματος; Γιατί;

Ο καθένας μας έχει να δώσει τη δική του απάντηση σ' αυτήν την ερώτηση. Ο καθένας από εμάς ας εξετάσει τον εαυτό του και ας ετοιμαστεί να απαντήσει με βαθειά συνείδηση, ας κάνουμε ο,τι είναι αναγκαίο για ν' αλλάξουμε τη ζωή μας, έτσι που οι άνθρωποι που μας συναντούν, όταν θα μας βλέπουν, θα λένε: Δεν έχουμε ξανασυναντήσει τέτοιους ανθρώπους, έχουν κάτι που δεν το έχουμε δει σε κανέναν άλλον. Τι είναι αυτό; Και θα μπορέσουμε να τους απαντήσουμε ότι είμαστε φορείς της ζωής του Χριστού. Είμαστε μέλη του σώματός Του. Μέσα από εμάς ενεργεί η ζωή του Αγίου Πνεύματος. Είμαστε ναός Του. Αμήν.

Πηγή: www.agiazoni.gr